Senianymo

On Iulie 26, 2020

Frumusețea în artă este să te știi întotdeauna pictat cu ochii care nu se văd, dar care se pot întrezări în fundalul unei vederi din altă lume.

Sunt mirajul unui trandafir fiindcă mă văd reflectat într-o lume mai pură, însuflețitoare, mai aplecată spre bine și frumos, chiar dacă sunt mărit și deseori distorsionat de nostalgia unui timp pregnant, repetitiv. Sunt puterea trandafirului de a se face ascultat, înțeles, adorat, prin noblețea unei autenticități artistice, grăitoare și perene. Sunt istoria nespusă a unui trandafir dublat în plan artistic de trecerea de la spațiul emoțional la spațiul unui eveniment literar de mare anvergură și vizibilitate care presupune, în principal, o concentrare asupra interiorității.

Sunt mai mult decât un om, sunt un dar al naturii, un adorator al naturii, un spirit întrupat al naturii. Iată de ce, în artă este atât de important să țintești spre absolut, acceptând valoarea de simbol al unei înnoiri periodice. Pentru că a fi un om de mare rafinament, și totodată un produs al naturii, constituie combinația impecabilă dintre imaginație și culoare, dintre deschiderea omului spre înfrumusețarea sufletului, cultivarea gustului către select și frumos, și sinceritatea cea mai pură.

Am realizat în timp că pictura este produsul naturii judecat într-un fel omenesc, învesmântat într-un limbaj omenesc cu toate limitările și imperfecțiunile lui, dar întotdeauna redat printr-un cod psihologic al culorilor. Iar atitudinea de abordare a portretului în pictură poate fi justificată prin relația omului cu el însuși, dar și cu natura, într-o eternitate a sentimentului de apropiere a divinului, a trăirilor exprimate metaforic, în manieră expresivă, spre acuratețea unei imagini vizuale.

Leadership: Poți să te angajezi într-un proces imaginativ care reflectă concepțiile, grijile și preocupările emoționale ale celui ce se visează ca făcând parte dintr-un demers artistic cu deschidere către natura divină?

Cred că numai aici, în lumea picturii, în tehnica pensulației, în acest pact nescris cu divinitatea, mă simt cel mai în largul meu, altul decât sunt în viața reală, cu o pondere atât de mare a emoționalului în decizia de a dezvolta ce e mai bun într-o poveste despre dualitatea sufletului omenesc. Munca unui artist este opera creată de o ființă divină după acceptarea înțelegerii naturii: eternă, neschimbată, perfectă.

Este o mândrie, nu o corvoadă să te știi înălțător prin expresia artei pe care ți-o aruncă în față sentimentul apropierii de fiecare tușă a pensulei și a lecturării ei minuțioase printre detalii impresioniste. O mândrie și mai mare este să faci din arta ta expresia unei aventuri a sufletului trecut printr-o memorie tainică a naturii. Dacă prin moarte devenim un fel de memorie a naturii, atunci prin viață devenim destinul unei picturi care se păstrează întotdeauna nealterată în fața ochilor de sfinți.

Ciò ha portato al suggerimento che tutti i miei ricordi sono fragili in natura.

Este un impuls de mare însemnătate. Atunci când scriu despre artă, la fel ca atunci când scriu despre un trandafir care mă fascinează până la adorație, făcându-mă să retrăiesc o altă viață, mă delectez cu imaginea mea proiectată într-un spațiul dublu: al viselor fără sfârșit și al călătoriilor astrale. Cu siguranță, întreaga cunoaștere de care mă leagă existența visului modelat prin artă este un proces imaginativ care reflectă concepțiile, grijile și preocupările emoționale ale celui ce se visează ca făcând parte dintr-un demers artistic cu deschidere

către natură divină.

Leadership: Ești pregătit să te integrezi într-o lume în care poți fi orice, cu condiția să-ți duci arta la nivelul unui instantaneu de înțelepciune sau a unei imagini irezistibile?

Grație rezonanței mele cu inteligența iubitoare a naturii, cu energiile ei subtile, mă simt demn de o întinerire spirituală pe care trandafirul o consideră drept miracolul unei expresivități artistice deosebite. Însuși trandafirul, așa cum este el, splendid, candid, de peisaj, mă introduce parcă într-un curent artistic definit de un colorit grav, într-un stil de artă abstractă de felul Rayonismului, prin care pictorul rus Mihail Larionov își propunea să sugereze a patra dimensiune în pictură, să dea impresia că opera este atemporală și aspațială, printr-o spiritualizare a imaginii vizuale realizată prin tehnica razelor colorate paralele și contrastante.

Astfel am ajuns să cred despre mine, ocupându-mă de problema creației, că sunt autorul unei conștiințe noi legate nu doar de frumusețea naturii, cât de tema naturii *Athempisyon* (un pact nescris cu divinitatea) surprinsă printr-o comparație de excepție: sunt mai mult decât un pictor, sunt ceea ce pictorul a uitat să deseneze despre el însuși într-o căutare a celuilalt personaj pe care numai opera literară poate să-l redea întocmai. Sunt o imagine vizuală în pictură pentru că reușesc să surprind atât de viu, grăitor, colorat, o încercare de a cădea la învoială cu viața.

Senzitiv, expresiv, vibrant, trandafirul îmi face semn că aude ce-i spun, ca printr-un noian de gânduri pure, atâta timp cât sunt pregătit să mă integrez într-o lume în care pot fi orice, în care orice suflet poate să se situeze în plan spiritual. Partea divină a unui pictor este reflectarea unor lumi aflate undeva între aproape și foarte departe, între ceresc și pământesc, între dimensiunea sufletească umană și luxul naturii înflorite.

Dacă trandafirul ar fi fost un artist al culorilor într-o lume veșnică, pur, instinctiv, vibrant, probabil mi-ar strânge călduros mâna ca a unui creator de lumină suspendat între vis și realitate. Iar dacă trandafirul ar fi fost un scriitor, scriind despre viață sub semnul ficțiunii, atunci probabil aș fi fost adaptat la psihologia unui personaj care moare și revine pe pământ în altă ipostază de a fi.

O imagine irezistibilă în leadership poate să apară ca o imagine irezistibilă a creației împărțită între ceea ceea ce te conține (nivelul spiritual) și ceea ce te atrage (să zicem orizontul unei lumi alternative).

Pentru asta, trebuie să fii un artist care trăiește mereu între aici și acolo, între trecut și prezent, între spațiu și timp, între universal și particular, între viață și moarte.

Senianymo - i-am dat acest nume trandafirului meu, însemnând deschiderea omului la viața artistică, fiindcă este singurul care îmi ascultă sufletul, gândurile, durerea sau bucuria, contopind în el două forțe: a creației și a divinității. El este specia aleasă a Creatorului, simbolul transformării mele interioare, este chipul lui Dumnezeu transpus într-o profundă lecție de renaștere, transcendență și reinventare înfloritoare.

Îi aud mesajul și apoi țin seama de el chiar dacă mi se pare ceva nebunesc sau imposibil.

Source: https://neculaifantanaru.com/senianymo.html